

rum duorum.

Dat. Dvīm.

duobus.

Duobus, duabus,

Acc. Dvā, Dvī, Dvā.

Duos duas, duo.

Voc. ò Dvā, dvi, dvā,

duo, duæ duo.

Abl. od Dvīh, uel, dviyú. à

Sept. s' Dvīmi; uel dviyú. cū > duobus, duabus,

Oct. ù Dvīh, uel dviyú in > duobus.

Admonitio.

1 Quotiescunque uox masculina cum hoc duali construenda esset in casu Recto, uel Accusatiuo, construitur cum forma Genitiui Pluralis desinente in, a, abiecta altera uocali, a, si adsit, uel accentu protractiuo. Quod quidam non animaduertentes putauerunt nos etiam numero duali uti: Mihi uerò istud non probatur, cum in una forma Masculina hæc mutatio contingat. Perindè ac si diceremus dvā clovī ka, duo hominum dvā, Vlastelīna, duo nobilium; dvā gospodīna, duo dominorum.

2 Deriuantur ex hoc duali præter cætera Dvòyi, dvòya, dvòye, duplex: & substantiua, Dvoyiça, dvoyiça; binarius. Dvoci; Dvoyci gemelli.

Exem-